

Hipoteza Riemanna, ciągi Fareya i model Falicova-Kimballa

Jerzy Jacek Wojtkiewicz

Unwersytet Warszawski

e-mail: wjacek@fuw.edu.pl

Hipoteza Riemanna posiada kilkanaście równoważnych sformułowań. Jedno z nich odwołuje się do ciągów Fareya [1, 2]. Z drugiej strony, ciągi Fareya pojawiają się przy opisie stanów podstawowych w jednowymiarowym modelu Falicova-Kimballa, używanym w fizyce ciała stałego. W swoim wystąpieniu będę chciał naszkicować pobieżnie powyższe związki oraz postawić problem możliwości udowodnienia hipotezy Riemanna metodami mechaniki statystycznej. Wspomnę również o możliwym związku z kwazikryształami.

MSC (2020): 11-XX, 82-XX

Literatura

- [1] H.M. Edwards, *Riemann Zeta Function*, Dover Publications Inc., Minneola, New York 1974.
- [2] J. Franel, E. Landau, *Les suites de Farey et problème des nombres premiers.*, Gottinger Nachr. 1924, 198–206.